

La Veu de la Comarca

Setmanari Regionalista de Tortosa

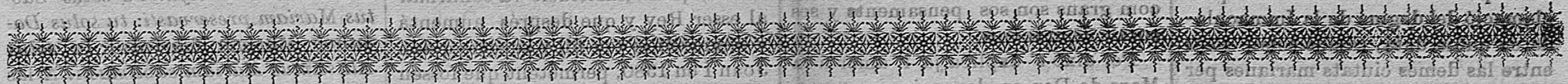
PUGNA PRO PATRIA

NUM. 100.

ANY II.

LA CATALUNYA QUE VOLEM.—Lliure, ni dominada, ni dominadora y respectada de las regions germanas.—Estimada per son valer al exterior y temuda per sa forsa.—Acullit com a propi al foraster que a treballar hi vinga. Y a manar y a cobrar, a fer lleys y a judicar, cada hu a casa seva, que prou hi té que fer pera entredeshi. Els empleats de l'erra y poch, actius y inteligents.—Ennoblida, altra vegada en llibres de tot saber, la que fou llengua de Sants y de Reys.—Las universitats y escolars tornadas a son esser: obradors d'avensos de la ciencia y planter de filosofhs y juristas. A fora la ensofida rutina.—Intimament unida a la vella Catalunya, gloriosa en sa historia y tradicional en sas lleys y costums, una Catalunya nova, de vida expansiva y en constant progrés, seriament religiosa y ilustradament tolerant.—Repobladas las montanyas per grans boscos, trespant pels singles els corredors enginys moderns, trayent del terror y de las minas els fruits y minerals. Las aguas de sos rius saltant de resclosa en resclosa movent enginys del treball.—Conservats com reliquias els monuments enrunats o antichs y alsarne d'un art fill llegendari del antich criat en els avensos actuals. Voltar les vellas poblacions historicas de populosas y amplias ciutats modernas.—Ports oberts als productes de tots llochs; assegurats ab tractes d'una naci6 seria; veure al potentat ab afany de ser estimat y útil a la Patria y al obrer intervindre en el govern donantli lo que cristianament y per dreit li pertoca.—Volem deixar a nostres fills aquesta Catalunya gran avuy, com ho fou pera son temps la de nostres passats.—Perq, lo tenrim lo precís: Forsa, riquesa y inteligencia. Reprimim el vici del egoisme y exaltem la virtud que a cap ens manca: L'amor a la Patria.—LLUIS DOMENECH Y MONTANER

PREUS DE SUSCRIPCIO		DIRECCIÓ Y REDACCIÓ	
Tortosa al mes.	0'50	Carrer del Parque, N.º 8.	
Fora semestre.	3'00	Tortosa 3 Desembre de 1904.	

* Maria Immaculada Patrona de Catalunya *

LA REDACCIÓ DE «LA VEU DE LA COMARCA» LI TRIBUTA FERVENT HOMENATJE AB MOTIU DEL QUINQUAGESIM ANIVERSARI DE LA PROCLAMACIÓ DOGMATICA DE SA PURÍSSIMA CONCEPCIÓ.

SANTORAL

Diumenge 4, II Advent. S. Pere Crisólech y sta. Bárbara v. m.—(I. B.)—Dilluns 5, S. Sabas ap. y sta. Crispina mr.—Dimars 6, S. Nicolau de Bari, arq. de Mira.—Dimegres 7, S. Ambrós b. y dr.—Dijous 8, La Immaculada Concepci6, de N.ª S.ª, patrona de Espanya y sas Indias.—I. P. visitant una iglesia baix l'advocaci6 de N.ª S.ª—Absol. general en la Mercé.—B. P. S. Joan de Deu.—Divendres 9, Sta. Leocadia vg. mr.—Dijuni.—Disapte 10, N.ª S.ª de Loreto y sta. Eularia de Mérida vg. mr.—Dijuni.

La Perservada y Tortosa

Pocas son las noticias ciertas, que es conservan dels primers temps del Cristianisme aqui Tortosa, respecte el culte y veneraci6 dels seus habitants envers la Verge Maria y menos durant la dominaci6 dels moros; no sucseix lo mateix desde que torna a ser cristiana l'any 1148, merces als catalans que capitanejats per lo Comte de Barcelona En Berenguer IV, li trencan las cadenas ab que la tenian cautiva los enemics de la nostra Patria y de nostra Fé, que al veures lliures los tortosins, axecan deseguida una capella qu' ha de ser

després la Seu dedicada a la Mare de Deu de las Estrellas, que es la Verge que coronada d'estrellas, las novas generacions l'hi han de dir la Perservada ó Immaculada.

Ab la reconquista de Tortosa, comensa dones la devoci6 a la Perservada y qui sap si las matronas tortosinas que ab son valor y abnegaci6 salvaren a Tortosa de que tornés a caure en poder dels alarbs ja la invocaren al anar a morir per la Patria. Restindria d'estrany, per quan, arran de la reconquista Tortosa ja tenia devoci6 a la Immaculada segons consta en l'Arxiu de la Seu en la recopilaci6 nomenada «Los Codices de la Catedral de Tortosa» publicada per l'ilustre Canonje Doctoral y Archivé de la Seu D. Ramón O'Callagan, que diu qu'es conserva un Missal de ultims del sigle XII, en el que «se ven algunas notas de musica referentes a la Misa de la Concepci6n de Santa Maria» «Asi designa este Misal dicha festividad.»

En el mateix Arxiu se'n conserva un altre de Missal de la mateixa data, que vá acompanyat d'un calendari en el que hi ha senyalada la festa de la Purisima, lo que prova venia celebrarse la festividad anyalment y molt ans que'l resto de Catalunya, perque segons una escritura poc temps fa donada a llum, la instituci6 de la esmentada festa en el bisbat de Barcelona, no vá comensar fins l'any 1281 per lo Sr. Bisbe D. Arnau de Gurb que senyalá la diada del 4 de Novembre de cada any pera celebrarla.

L'any 1456 las Cors Catalanas varren acordá s'imposés pena de deste-

rrero, a tots los que impugnessin da creencia de la Immaculada Concepci6, ab quin motiu, se celebraran grans festas que estan descrites en una acta capitular en la Seu de Tortosa, y en las que rebe el jurament lo Sr. Arquebisbe de Tarragona y predicá lo Sr. Bisbe de Tortosa D. Lluís Tena, per lo mateix motiu, aqui tam bé se ferén grans festas, segons consta en l'acta capitular del 4 de Desembre de 1618 que acontinuaci6 exactament copiem.

«Com en esta iglesia se tinga major obligaci6 que en altres, de celebrar y solemnizar la mateixa alegria, y per la mateixa causa, aixi per estar fundada a invocaci6 de nostra Señora, com es en particular per la senyalada mercé que nostra Señora fou servida a esta iglesia y ciutat, en baixar del cel y deixar de sa divina ma en ella la Santa Cinta. Per so deliberaren, que en la present iglesia se fassen festes en honor y gloria de nostra Señora, per las sobredites rahons, y que se fasse embaixada a la present Ciutat perque si voldrá per sa part fer las mateixes demostracions, gastan tot lo que sia menester, y fetes que sian se fassa memoria y exemplar, pera que en lo es devenidor conste.»

L'any 1642 ab motiu de la guerra, Tortosa fou sitiada y lo grá salvarse de caure en poder del enemic, mercé a la protecci6 que obtingué de la Purisima Concepci6, quina imatge fou posada en lo badall de la muralla que havia lograt fer l'anemic y que era, pera ahont se pensaba poder entrar y allá lo senyor Bisbe D. Joan Bta. Beschi acompanyat del poble

demaná a la Verge son socorro, prometent que si els desallinaba, establiria un convent dedicat a honrarla perpetuament baix el nom de Convent de la Immaculada Concepci6.

Als pocs moments de feta la plegaria l'anemic se retirá y en la muralla si empotra com a recort la imatge de la Verge, que abuy encara se conserva amagada davall de una mota de tapers, que l'han salvada talvegada de que fos profanada.

El vot se cumpli, aixecant el convent avuy existen en el carré de Moncada, que tots coneixem baix lo nom del Convent de la Purisima Concepci6 Victoria, si be ha sofert algunas variacions, engrandinse ocupant la primitiva iglesia del gremi de San Anton.

L'any 1648 las tropas francesas s'apoderaren de Tortosa atropellan y roban a dit virtuos Sr. Bisbe D. Joan B. Veschi, qui tenia escrita una obra que constaba de tres grans tomos describim el misteri de la Immaculada, quina obra segons diu lo historiador P. Berlanga, fou la prenda que mes va senti li robessen las tropas francesas y en quina no duitem, ne hauriam pugut treure noticias interessantissimas, tan de la devoci6 dels tortosins envers la Perservada com pera la historia de Tortosa en el temps comprés entre el sigle XII y l'any 1648.

L'any 1652 tanta era la devoci6 a la Immaculada que el Cabildo Catedral el dia 3 de Jené de dit any, vá determiná pendre el seguent acort, que literalment a continuaci6 copiem:

«Que fassa constituci6 sobre la

(1) Aquí Tortosa lo nom de Perservada es sinonim del de Immaculada qu'es el nom que fou ans coneguda a Catalunya.

defensa de la Immaculada Concepció de Maria Santíssima, Mare de Deu y Señora nostra, y que aquella hagen de jurar y juren totes les persones que obtindran en la present Iglesia, Dignitats, Canonicats, Comensals, Diaconats, Subdiaconats, y altres beneficis, en lo ingres de la present Iglesia, y ans de donarsels possessió, així com juren tambe guardar les Constitucions de la present Iglesia. Y que disapapte primer vinent, á sis del corrent, per part y en nom del Capítol, Ciutat, y Clero, se jure dita defensa publicament, en lo Presbiteri de la present Iglesia, en ma y poder del Ilm. y Rvm. senyor Bisbe de Tortosa, present tot lo Capítol, Clero y Ciutat.»

Llarc seria anar resenyant tots los fets y actes de devoció de Tortosa envers la Perservada, que s'han vingut fent desde aqueixa data fins els qu'es preparan pera commemorar lo cinquantesim aniversari de la proclamació del dogma de la Immaculada en quina data, també sobre sorti entre las demes ciutats marianes per les grans festes y extraordinaris actes ab que celebrá la proclamació de tan important dogma, si be qu'ella feya ja sigles que se ho habia imposat com a deber, per mitj del jurament prestat y que per lo tant la paraula del Papa no era per ella mes que la confirmació de una creencia que ja no tindria necessitat de jurar novament el defensarla, porque com diu molt be l'eximí poeta lo Rd. D. Tomas Bellpuig:

*Cinquant anys fa que'l Papa aclamaba
Sense taca a la Mare de Deu
Fá mitja sigle que'l mon ho duptava
Mes Tortosa fá sigles que ho creu.*

JOAN ABRIL GNAÑABENS.

A la Verge Immaculada

Un himne de alabansa per l' ample espay s' escolta, ressonan en los temples pregeries y oracions, esclatan entusiastes baix la blavencia volta aplausos fervorosos, visques atronadors.

Perqué la terra tota celebra eixa diada, fent que ab rabiós coratge bráste tot l' infern? Lo men avuy proclama la Verge Immaculada, graciosa, santa, pura, desde l' instant primer,

Maria Immaculada, sens taca concebuda, Pío nove 'l gran Papa fa un temps va declarar, avuy un altre Pío gran dixta n' ha tinguda en festejá aquell dia, després de cinquanta anys.

Y peregrins á Roma van molts en romeria postrantse fervorosos del Pare sant als peus, s' aplegan en congressos los devots de Maria, y ermites y santuaris visitan los fidels.

Los oradors y artistes, poetas y cantaires, dedican á la Verge ses obres y cansóns, mil cantichs armoniosos ressonan per los ayres, y 'ls més senzills li entregan dixosos los seus cors.

De la impletat sectaria s' escoltan les protestes ab que als fidels inrenta fer esgleyar d' espant, també Satán s' enutja contra d' aqueixes festes perqué li cseou encare la nafra de son cap.

La humanitat dolenta vegé un raig d' esperansa, en mitj de sa ceguera, lluhir entre 'ls estels; per ella n' es la Verge lo port debenanansa, de son vaixell la Verge n' es practic timoner.

¡Benhaje nostra Reyna, la Verge Immaculada, consol per los que ploran, salut pel malaltis!
¡Gloria á la que dels homes, n' es Mare y Adoradora!
per tots tendra esperansa d' un jorn sempre felis!

A. V.

La Verge á Catalunya

RECORTS HISTÓRICS.

La diada de la Puríssima y molt particularment la que ab sagell de gloria marca la humanitat en les actuals festes del primer cinquantenari de la proclamació del Dogma de Maria Immaculada, te una solemnitat tal, que 's fa avuy en la terra lo que durant vint sigles se 'ns está inspirant en lo Cel per decret que, originantse en la ment divina, que 's eterna, se reproduheix en tot lo mon ab la mes grandiosa manifestació del cor humá, encés aquest al calor de les sávies predicacions del Sants Pares y Doctors de la Iglesia. Heus aquí lo verdader génesis d' aquesta gran solemnitat qu' abarca l' univers enter y molt essencialment la nostra nacionalitat, petita, pero gran com grans son sos pensamientos y ses corals aspiracions.

Per aixó s' explica ja l' amor á la Mare de Deu en los primers temps del cristianisme, doncs tots los antecedents que nos han conduhit per fruyt miraculos á prosternarnos devant de la Verge Santíssima, feren qu' aumentés eixe amor, aleshores casi nadiu, á mida que la humanitat, allissonada per tantes tiranies y desenganys, plena de dolces esperances aixecava els ulls al Cel.

Perxó, encara que no ab tota la seva influencia, lo nostre espendiment estipendiari escomensa á veurer la llum d' una esdevenidora independència dins l' imperi romá, en plé sigle III, gayrebé coincidint en l' aparició de la Verge Monserratina en les platjes de Barcelona; precursora y missatjera. Aquesta, de la prosperitat, avens y consolidació de la nació catalana.

Adhuc en plena dominació gòthica y alarb, trobariem fets y costums d' amor á la Verge, pero no entrant en nosaltres aqueix propósit d' investigació, passarem ben per alt les persecucions dels cristians en aquelles épocas de salvatjisme y dirém qu' un cop formada la nostra nacionalitat en lo sigle X, la iglesia de Jesucrist fou la que mes contribuí á la civilisació y cultura moral del nostre poble, sovintment esmaperdut per les continúes invasions dels mussulmans.

Feta la Reconquista, Catalunya inaugura la seva gloriosa tasca nacional y bé aleshores la empresa magna de la Confederació Catalana-Aragonesa y ab ella creix l' amor á les arts, á la literatura y al bon govern per mitj d' un llas de germanor entre l' element democrátic, aristocrátic y monarquic. L' amor á la Verge creix com una rumiguera y no son sols los monjos, la iglesia y l' poble los propagadors de la fé mariana per tot arreu, sino que com á propi patrimoni defensen la Concepció de Maria Immaculada los nostres Comtes-Reys.

Y aquest amor de nostra terra vers la Mare de Deu se desenrotlla d' una manera desenvolta y decidida á Catalunya en los sigles restants. Papes, Reys, teolocs, sabis y poetas canten les glories de la Verge

Santíssima cercant la idea del Dogma d' un modo providencial.

Recullir un per un los fets gloriosos d' eixa filial devoció seria volguer espigolar tot d' un cop camps segats d' una extensió vastíssima, y com l' espay es curt y l' temps s' acursa, al rendir aquet homenatge á la Reyna del Cel, ens limitarem á fer publicos los actes trascendentals que per llur ressonancia, mereixen l' atenció en aquestos moments de fausta recordansa.

Uns dels fets mes gloriosos de la edat mitja, es sense cap mena de dupte, l' acte portat á cap pel Rey d' Aragó D. Pere III el Ceremoniós, essent Infant hereu, y governador d' aquestos Regnes per voluntat del seu pare, instituhint ja á Barcelona la *Confraria de Nostra Santa Mare de la Casa del Rey* baix l' advocació de la *Puríssima Concepció*, pera 'ls de la seva re, al familia y empleats del Palau, quina institució va confirmar al esser Rey y que després aumentá y engrandí lo seu fill y successor don Joan I en 1380, permetent que fossen confreres de la mateixa los Consellers, Magistrats y families nobles de la ciutat. Ademés, va facultar als inscrits pera que 's poguessin reunir una vegada al any y prenguessin los acorts mes convenients al culte de Maria Santíssima.

Mes tart los Reys D. Joan y don Martí proclamaren la Concepció de la Verge Santíssima, propagant la festa per tots los pobles dels seus Regnes. Lo darrer, al renovar en 26 d' Abril de 1408 lo decretat pel seu germà D. Joan, declará enemics del Estat á tots los que s' atrevessin á impugnar lo Misteri de la Immaculada Concepció, manant que fossin condemnats á mort los que, havent delinquit, no abandonessin los seus dominis dins lo terme de 30 dies.

Entre 'ls recorts marians de la nostra terra hi hem trobat també la oviransa del Dogma de la Immaculada en lo Concili de Bassilea, defensat patrióticament pel Bisbe de Tortosa D. Othó de Moncada en 1439, de quin decret se conserva al Arxiu d' aquesta Seu una copia auténtica. Aixís mateix ne podriem citar molts altres, com lo *Vot de defensa de la Immaculada Concepció en la Seu de Tortosa l' any 1652* y altres moltíssims actes, portats á cap per les Corts generals de Catalunya, en diferents épocas, que vindrien á demostrar que 'ls catalans, com diu l' antiquari Ripoll, foren los primers en jurar en Corts aquest Misteri, felisment declarat Dogma de fé pel Papa Pius IX cinquanta anys endarrera.

Francesch Mestre Noé.

Tortosa, Desembre de 1904.

La Puríssima y Catalunya

No volém deixar passar una solemnitat tan gran pera l' Iglesia y la Patria, com ho es la diada, en la que compleixen cinquanta anys que fou proclamat el dogma de la Immaculada Concepció, sens dirne quatre paraules, qu'elles pregonin una vegada més lo molt que hi té Catalunya de gloria, per ser sa devoció á la Puríssima una de les págines d' or que

més honrran l' historia del seu esperit cristiá.

Pera assolir lo nostre intent podriam descapdellarnos a la llarga, desde la ginéssis de la nostra Nacionalitat; però renunciém a ferho, car aquest trevall ha de concretarse a article pera periodic. Passarém, doncs, a la llaugera, reletant sol alguns detalls dels que diuen palesament, que la Nació Catalana es, potser la que més d' hora y ab més manifestacions ha dats testimonis de la seua fé en la creença de l' Immaculada Concepció.

En primer terme, posarem l' Iglesia de Catalunya, que 'ns donará notes brillantíssimes que confirman la nostra thesis. De temps immemorial, ja ans del sigle XII, se cantava a la Catedral barcelonina: *Quobilet anno.... De puritate Virginis festivitas fit solemnitas*. A la Catedral de Tarragona, en la *Gloria* per concessió de Lixte IV, s' hi deya: *Tu solus Sactus Mariam preservasti: tu solus Dominus Mariam fabricasti: tu solus Altissimus Mariam sublimasti*. A las Catedrals tortosina, gironina y vigatana, també consta en lo martirologi respectiu, que s' hi celebrava la festa de la Puríssima, abans del sigle XIII.

Los nostres reys, en según terme, ab paraules y fets dignes de tot encomi, surten també en confirmació de la grandesa de la nostra Nacionalitat devant de l' Immaculada. En 874 lo nostre primer comte, Jofre 'l Pílos, se llansa a la reconquesta de la nostra Patria, y ans de posar son peu més enllá del Montserrat, hi deix la seua filla Raquildis com abadesa, pera que hi acobles un estol de verges en guarda y honor de la Moreneta, car aquesta era l' *Immaculada* que venia ha axafar lo cap del gentilisme, que rendia culte a l' impúdica Venus. Al monestir de Ripoll, bressol de la independència catalana, y ahont los nostres primers Reys hi dixaren la flaire mística d' aquella época, profanament religiosa, també s' hi establí, desde el seu temps més primitiu, la festa de la Puríssima. Esdevé al non lo gran Rey en Jaume, capde brot dels de la nostra nissaga, y aquet, ab caràcters més decisius ja ens parla de la devoció a l' Immaculada; diu en sa Crònica: *Celebré la benaventurada Concepció de la Verge Maria, com nostra Royal Casa la celebra cada any, y la celebraren los nostres illustres antepassats*. Pere III lo Cerimoniós, institueix en 1335, a la Catedral de Barcelona la Cofraria de l' Immaculada Concepció. Vé lo seu fill Joan I aumentá aquesta Cofraria y estableix en tot lo seu Reyne la festa de la Immaculada. En Martí l' Humá, en que s' estronca la dinastia reyal catalana, consolida aquesta festa ab la *Reyal Cédula al Consell de Girona*. En Joan II dona sus furs a Catalunya ab lo nom: *Conceptionis Beatae Mariae Virginis*. Lo mateix En Ferran d' Antequera rey de la casa d' Aragó en l' assetge de Granada fa prometença de consagrar la mesquita més gran d' aquella ciutat a l' Immaculada.

Y entrém ara, en tercer terme, dins la vida del poble. Quan la discussió del misteri de l' Immaculada prenía més forsa per tota l' Europa,

lo poble catalá cantava en una de sos conpons.

Verge es puríssima-la vostra Concepció Fou per Deu, e perservada-de tota corrupció

En les Constitucions Catalanes, tit. orimer llib. 2.º s'hi disposa que 'ls impugnadors del misteri de l'Immaculada, sian tinguts per enemics del Rey y sufreixin les penes qu'aquets se 'ls dona. Parla en les Corts Catalanes tingudes en 9 d' Abril de 1456, sent rey Alfonso V lo diputad En Joan Margarit y diu: «No res menys, Senyor molt excel·lent, suplica aquesta Cort á vostra gran excel·lencia, que li placia voler otorgar les Constitucions e actes de Corts següens, so es, que ab loació, aprobació e consentiment de la present Cort, vulla fer constitució que no sia licit a alguna persona, de quansevol grau e estament sia, dins lo dit Principat aseverar, predicar e disputar que la gloriosissima Verge Maria sia concebuda en pecat original, ni de tal cosa parlar o dogmatizar publicament o oculta, sots pena de perpetual exili». Mes encara. En 6 de Febrer de 1625, los diputats catalans per unanimitat, proclaman Patrona de Catalunya a Maria Immaculada. 135 anys abans qu' En Carlos III hagués fet festes proclamant l' Immaculada Patrona d' Espanya, ja ho havia fet Catalunya.

Y prou de dates, que, realment. les exposades no tenen pas preu pera enaltir fins al pinacle de la gloria a la nostra Catalunya, en lo misteri de la Puríssima Concepció.

Sols volém ara fer esment del gran philosoph catalá, lo Doctor Illuminat, Beat Ramón Llull, de qui s' ha demostrat ab argumentació clarividenta qu' ell, abans del Scot,

ja havia defensada l'Immaculada ab aquell celeberrim argument *potuit, deuit, ergo fecit*, que tan de renom ha dat al sabi franciscà d' Anglaterra. En les planes de *La Revista Indiana*, publicació ahont hi ha aplegats un esbart d' estudiosos filosofhs catalans, tots ells sacerdots, hi ha l' estampació d' aquest tan interessantissim y meritissim treball de referència, y que ningú encara, que ho sapigam, ha refutat.

Y per final de tot, doncs comensem a ser massa llargs, ¿volem mot que personifiqui més la creensa en aquest misteri de l'Immaculada Concepció, com lo que té de temps immemorial, lo poble catalá? Ell diu al senyalar aquesta diada de festa: *La Puríssima*. Y ab aquest nom, trasmés de generació en generació, ¿no s' hi veu la creensa fervorosa y sentida en lo qu' entranya 'l Misteri?

Lloat sia Deu, qui ha donat tanta de gloria a la nostra may prou estimada Catalunya!

M. P. QUERALT.

NOTICIAS

LA VEU DE LA COMARCA es complau en donar la benvinguda y mil enhorasbonas a tots quants vingan a honrar ab sa presencia las festas que Tortosa dedicara á Maria Immaculada, en particular als poetas, musics y sabis que ab sos traballs y inteligencia han honrat y fet sorti victoriosa en la hermosa festa dels Jocs Florals la nostra estimada llengua, fentla guanyadora dels primes premis del Amor de la Fé y de la Patria, com també del art, que serveix pera fer sentir las emocions més en-

lairadas y mes intensas que pot experimentar l'anima; la Musica.

D'una manera particular donem la nostra mes coral benvinguda, al ferm Apostol del catalanisme, al que desde la nostra infantessa havem tingut per Mestre, aprenen d'ell a estimar a la Patria y a la Reyna de Catalunya, la Moreneta de Monserrat, en las fullas del setmanari que sa ben trempada ploma ompli desde l'any 1878 al 1902, al Mestre en Gay Saber, al predicadó de paraula enérgica, de pensaments en lairats y nobles, coberts de caritat y amor, al sabi Canonje de la Catedral Ausetana, al que son nom s'escriurá ab lletres d'or en lo libre de las reivindicacions de las llibertats de la Patria, el que com D. Jaume 1.º ha conquistat caps y cors pera Catalunya, menejan la ploma y la paraula en lloc de la massa y de la espasa, lo mol honorable Sr. D. Jaume Collell y Balsells.

Ben vinguts sian tots, repetim, a brillantá las festas que las Ars, las Ciencias y la Fé, dedican a la Perservada.

El *Diario de Tortosa* en la edició del dimars fá public que la «Compañía Anónima de trabajos hidráulicos, vías etc. etc.» concesionaria de las obras dels canals de reg del Ebro ha demanat al Exm. Sr. Ministre d' Agricultura una *prórroga indefinida* pera comensar las obras, prec que ha sigut denegat hi ara demana que llarga ó curta se n' hi concedeixi de *prórroga*.

Aqueixa tan importan noticia li ha comunicada al *Diario* lo Diputat á Cors per Roquetas lo Sr. Puigerver, ab la que demostra, que s' cuida ab interés de la marxa d' un asunto

que tanta importancia té per lo districte que representa, lo qual veyem molt ab gust y li agrahim.

Lo mateix diari creu, deurian totas las Societats protestar de semblant actitud y demanar al Ministre denegui tan arbitraria pretensió, y fer si es menesté una oposició decidida y ferma que tingués ressó per tota la Comarca. Opinió que tots los demés companys de prempsa han aplaudit.

Mol bé ens sembla el pensament y la VEU está prompte á aportá son poc ó molt valer, afi de que s' acabi el que, el pais continuhi sent explotat y privat de regar ses terres, per los que amparats per lo poder del diné, han vingut fent lo que 'ls ha convingut, si efectivament la esmentada Companyia recabés del Ministre ser atesa en sas pretensions, y aqueixas fossin pera doná llargas á la construcció del canal.

Abuy ha de teni lloc a casa la Ciutat, una reunió de Alcaldes dels pobles compresos entre Tortosa y Flix, al objecte de posarse d'acort pera la construcció d' un ferro-carril de via estreta que uneixi Tortosa ab Flix passant per Gandesa, quina construcció es proposa á portar á cap una Companyia dins el terme de tres anys si las poblacions interesadas li cedeixen debades tots los terrenos que necessita pera situá la vía y las estacions y demés dependencias indispensables pera la explotació del ferro carril.

No duptem pas que 'la reunits estarán conformes y acceptarán á mans bessades tan bonic pensament, per quant l' import dels terrenos representa molt poca cosa, al costat de la importancia y beneficis que obtindria el pais ab la realisació de l'obra.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital 5.

recho, ora de hecho, que de cualquier manera intervinieren en adelante. Y demás desto instituyamos con la autoridad dicha, y tenor de las presentes, para que dure perpetuamente en la dicha Iglesia, una Cofadria de hombres y mugeres, debajo del título dicho de la Cinta, que no sirva solo para Oficiales de un Oficio, sino para todos, cuyos Cofadres puedan con consentimiento de nuestro venerable hermano el Obispo de Tortosa, hazer processiones, cantar los Divinos Oficios, tener Capítulos, y hazer todas las demás cosas que suelen hazer los Cofadres de otras Cofadrias, libre, y lícitamente, sin perjuizio, ni obstáculo alguno, y tambien concedemos á los Cofadres de dicha Cofadria, que por tiempo fueren, que puedan hazer cualesquier estatutos, capítulos, decretos, y ordenanças necessarias para su bien, y para el buen gobierno de dicha Cofadria, con tal, que sean lícitas honestas, y no contrarias á los sagrados Cánones, á los decretos del santo Concilio Tridentino, ni á las constituciones Apostólicas, y que ayan de ser examinadas, y aprobadas por el Ordinario de Tortosa, y que puedan quando les pareciere con maduro acuerdo, mudarlas, alterarlas, corregirlas, reformarlas, precediendo el mismo examen y exprobaçión, y que puedan recibir todos, y cualesquier legados, mandas, haciendas, y bienes, muebles, ó sitios, que dejaren á la dicha Cofadria cualesquier Christianos, ora sea por via de testamento, ó de donación, ora de cualquier otra manera que los dejaren, y que puedan tambien regirlos, administrarlos, y gobernarlos por los Oficiales deputados para ello, y convertirlos, y gastarlos en bien de la dicha Cofadria, y otras obras pias, á ella pertenecientes: con tal que ayan de dar razón de las cosas que han recibido, y administrado al Obispo de dicha Ciudad, segun los decretos del Sacrosanto Concilio de Trento. Demás de lo dicho para que dicha Cofadria se vaya en el tiempo venidero aumentando, por la misericordia de Dios omnipotente, y de los bienaventurados San Pedro y San Pablo, por su autoridad concedemos á todos los Fieles Christianos, así hombres como mugeres, que se hizieren Cofadres desta Cofadria, que el dia que se hizieren, escribir en el libro de dicha Cofadria, si estuvieren

Canónigo tiene á esta santa Reliquia en la diligencia que en esto puso, y en el sermón tan docto, y espiritual, que hizo en la festividad principal de la santa Cinta el año 1625. predicando, y ponderando bien esta soberana merced, y lo demás que en esto se puede dezir, como se verá en dicho sermón, que se pondrá en el segundo tomo desta obra, que pienso hazer plaziendo á Dios de los demás milagros, y cosas tocantes á esta santa Reliquia.

CAPITULO VEINTIMO

Como la Cofadria de la santa Cinta ha sido fundada y confirmada por Paulo V. Pontifice Summo, y de las Indulgencias que á los Cofadres concedió año 1617.

Como la Cofadria de la santa Cinta ha sido fundada y confirmada por Paulo V. Pontifice Summo, y de las Indulgencias que á los Cofadres concedió año 1617.

Como la Cofadria de la santa Cinta ha sido fundada y confirmada por Paulo V. Pontifice Summo, y de las Indulgencias que á los Cofadres concedió año 1617.

IL·L·U·S·T·R·A·C·I·O CATALANA

Regala una edició monumental
il·lustrada per Xiró
del poema de Mossen Verdaguer

“L'ATLANTIDA,”

Surt cada diumenge—Un any Ptes. 30—Mitx any Ptes. 15'50—Tres mesos Ptes. 8—Mallorca, 287—BARCELONA

Disponible

Moreso

GRAN BOTIGA DE CALSAT

DE TOTES CLASSES

Sabates y botines d'ivern

Confecció esmerada pera ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l'any 1866

PREU FIXOS VENTES AL CONTAT.

Plassa de la Seu y Arc del Rumeu

TORTOSA

L'Administració de la Veu de la Comarca facilitarà Catecismes de la Doctrina Cristiana compostos per lo P. FR Pere Vives (traduits de la llengua estellana a la catalana per major profit de las ànimes del Bisbat de Tortosa l'any 1857 per ordre del Illustrissim Senyor Bisbe D. Manuel Ros de Medrang) al preu de 2 pesetas lo cent el text y 5 pesetas ab la explicació.

Igualment se facilitaràn noticies de tot quant s'ha publicat y vá publicanse en llengua catalana en prticular las obras de quinas sen ha ocupat la Veu en sas columnas.

Joseph M. Cartes Mur

Metje-cirurgia homeopata del Hospital Homeopata de Barcelona.

Plassa de la Constitució 7-1.º—(cantonada de la travesia del Angel) TORTOSA.

FILLS DE JOSEPH TEIXIDOR

ARTICLES DE

DIBUIX, PINTURA Y FOTOGRAFIA

del carrer del Regomir 3. Barcelona

han trasladat son establiment al

CARRER FONTANELLA, 10

(PROP LA PLASSA DE CATALUNYA)—BARCELONA

DISPONIBLE

CAPITULO VEYNTIVNO.

Como la Cofadria de la santa Cinta fué aprobada, y confirmada por Paulo V. Pontifice Summo, y de las Indulgencias que á los Cofadres concedió año 1617.

DESPUES de instituyda la Cofadria de la santa Cinta por el muy Illustre y Reverendissimo señor don Luys de Tena, Obispo de Tortosa, y por los muy Illustres señores Canónigos, y Cabildo de su Catredal, y los demás que en ello concurrieron, se pidió á la Santedad de Paulo V. (que entonces era Summo Pontifice) se sirviesse de confirmarla, y conceder Indulgencias á sus Cofadres; y su Santedad, vista la obra tan pia, y tan agradable á Dios, y que el hazerlo abia de ser para aumento de la devoción con la Virgen Maria, Reyna de los Angeles, lo hizo con mucho gusto, por un breve que concedió en Roma, á 17. de Junio, del año 1617. cuyo tenor es el siguiente.

Paulus P. P. ad perpetuam rei memoriam, etc. Que en nuestro vulgar (para que lo entiendan todos, y sepan las Indulgencias que puecen ganar) lo vertiremos en la forma siguiente.

no Paulo papa V. para perpetua memoria, &c. Desseando ejercitar con aumento del culto Divino, y salud de las almas, las obras de piedad, y caridad Christiana, que nuestro Salvador y Señor Iesuchristo (cuyas vezes hazemos, aunque indignos en la tierra) nos encomendó con mucha instancia antes que se llegase la hora de su muerte, confirmamos con mucho gusto siempre que se ofrece con nuestra autoridad Apostólica, segun que nos parece convenir á gloria de Dios los estatutos que con maduro acuerdo y Religioso zelo estatuydos, y decretados, se nos pide y ruega que confirmemos. Por parte pues de nuestros amados hijos los Oficiales de la Cofadria de la Santa Cinta de la gloriosa Virgen Maria se nos ha hecho saber que á gloria del omnipotente Dios se ha instituydo canónicamente en la Catredal Iglesia de Tortosa una Cofadria de hombres y mugeres, debajo el titulo de la Cinta de la Reyna del cielo Maria, segun que parece por los estatutos, y ordinaciones, hechas en su institución; y como, segun apuntaba la misma petición, sean mas firmes las cosas aprobadas, y confirmadas por la Sede Apostólica, y se observen de ordinario con mas cuydado y puntualidad: por tanto los dichos Oficiales, y Cofadres nos hizieron humildemente suplicar, que á la institución dicha de la Cofadria nos dignassemos de ayuntar la confirmación Apostólica, y conceder algunas Indulgencias, para su mayor roboración, y observancia. Por tanto queriendo conceder á los dichos Oficiales y Cofadres especiales favores y gracias, y absolviendo juntamente, y declarando que quedan absueltos, por el tenor de las presentes letras cualquiera de dichas personas, de cualquier excomuniones, suspensiones, entredichas ó otras sentencias Eclesiásticas, censuras, ó penas, ora sea que las ayan incurrido por derecho, ora por sentencia de algún Iuez, por cualquier ocasión que sea, tan solo en orden á conseguir el efecto de las presentes, movidos de las dichas súplicas, y ruegos aprovamos, y confirmamos con autoridad Apostólica la erección, é instituciones dichas, si segun está dicho, fuesen hechas canónicamente, y les ayuntamos la roboración, confirmación, y firmeza Apostólica, y suplimos cualesquier defectos, ora sean de de-